

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa R. S.
przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w C.
o nakazanie demontażu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2019 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. - sprawie o nakazanie demontażu zamka w drzwiach wejściowych w korytarzu prowadzącym do mieszkania powódki - postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2019 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 czerwca 2018 r., stwierdzając, że kwota 400 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wyjaśnił, że zgłoszone przez powódkę roszczenie o demontaż zamka w drzwiach jest związane z korzystaniem przez nią z przysługującego jej prawa własności nieruchomości i ma charakter majątkowy, gdyż jest bezpośrednio uwarunkowane jej interesem ekonomicznym.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 kwietnia 2019 r., powódka zarzuciła naruszenie art. 398² w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez

przyjęcie przez Sąd, iż wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 400 zł. Zdaniem skarżącej jej roszczenie ma charakter niemajątkowy. Stanowisko to, jej zawodowy pełnomocnik, uzasadnił stwierdzeniem, że postępowanie sądowe ujawniło trwający od 30 lat konflikt lokatorów na tle zamykania drzwi w korytarzu prowadzącym do mieszkań; sprawa dotyczy ograniczenia praw podmiotowych powódki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sprawa o nakazanie demontażu zamka w drzwiach w części wspólnej nieruchomości należącej do spółdzielni mieszkaniowej, zainstalowanego na podstawie decyzji lokatorów i na ich koszt, jest niewątpliwie sprawą o prawo majątkowe.

Zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej została określona na kwotę identyczną jak w pozwie oraz w apelacji, tj. kwotę 400 zł. Tak oznaczona wartość przedmiotu zaskarżenia była przedmiotem oceny Sądu drugiej instancji i stała się podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym, z zastrzeżeniem sytuacji szczególnych, nie może przekraczać wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Odpowiednie stosowanie art. 19-24 k.p.c. do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej (art. 398²¹ w związku z art. 368 § 2 k.p.c.) nie może uzasadniać jej aktualizacji przez podwyższenie ponad wartość dotychczasową, a tożsamość zakresu rozstrzygnięcia kwestionowanego w apelacji i w skardze kasacyjnej wyłącza dopuszczalność oznaczenia w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie innej niż poprzednio w apelacji (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2018 r., II CZ 30/18, OSNC-ZD 2019, nr C, poz. 39, a także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 21/96, OSNC 1997, nr 4, poz. 42, z dnia 19 czerwca 1997 r., III CZ 25/97, OSNC 1997, nr 10, poz. 162, z dnia 22 grudnia 2002 r., II UZ 11/02, OSNP (wkładka) 2002, nr 17,

poz. 7, i z dnia 7 kwietnia 2017 r., V CZ 26/17, nie publ.). Odnosząc te uwagi do rozpoznawanego zażalenia należy zauważyć, że wartość przedmiotu zaskarżenia zarówno w apelacji, jak i w skardze kasacyjnej została określona na tę samą kwotę, tj. 400 zł, co stanowi równowartość demontażu zamka drzwiowego. Co istotne przedmiotem zaskarżenia zarówno apelacyjnego, jak i kasacyjnego powódka uczyniła całość rozstrzygnięć sądów pierwszej i drugiej instancji, a więc zakres zaskarżenia w obu postępowaniach jest tożsamy. Z tych względów kwotę 400 zł należy uznać za rzeczywistą kwotę wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym i na tej podstawie należało dokonać oceny dopuszczalności wniesionej skargi kasacyjnej. Ponieważ kwota ta jest niższa niż wskazana w art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powódki jest niedopuszczalna.

Z tych przyczyn zażalenie powódki podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

aj